

SENTÈNCIA 2004-04 DE 29 DE GENER DE 2004

FEDERACIÓ ANDORRANA D'ATLETISME. Naturalesa jurídica. Ordre jurisdiccional competent per analitzar els acords que adopta en el marc d'atribucions de naturalesa privada. Exercici, per delegació, de funcions públiques de caràcter administratiu. NOMENAMENT PEL MINISTRE D'UNA JUNTA GESTORA PROVISIONAL. Funcions de tutela sobre l'òrgan federatiu i anàlisi de l'interès públic que justifica la intervenció administrativa.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència 2003-60, de 2 de setembre de 2003, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, va resoldre els dos recursos acumulats en la primera instància jurisdiccional, que són els següents:

- El primer s'havia plantejat pel C.A.D. contra la desestimació, per silenci, dels recursos administratius interposats contra els actes de les assemblees generals extraordinàries de la Federació Andorrana d'Atletisme celebrades el 21 de gener i el 21 de febrer de 2002, contra el Reglament de les eleccions que s'hi va aprovar i contra els actes posteriors.

- La sentència estima la excepció d'incompetència de jurisdicció al·legada per la representació del Govern per considerar que el coneixement de l'assumepte correspon a la jurisdicció civil i no analitza les qüestions plantejades en la demanda.

- El segon es va interposar contra l'Ordre del Ministre d'Educació, Joventut i Esports de 2 de maig de 2002, per la qual nomenava una Junta Gestora provisional en la Federació Andorrana d'Atletisme.

La sentència que resol el recurs el desestima per considerar ajustada al Dret l'acte recorregut.

2.- Contra la sentència esmentada el C.A.D. interposa un recurs d'apel·lació en el que pel que fa referència al primer pronunciament de la sentència estima que vulnera diversos preceptes de la Llei de l'Esport, de la Llei d'Associacions i dels Estatuts de la Federació Andorrana d'Atletisme de 23 d'abril de 2001, així com que fa una interpretació errònia de l'article 39 de la Llei Qualificada de la Justícia; en relació al segon, considera l'apel·lant que la sentència no conté els pronunciaments demanats en la primera instància sobre els defectes de legalitat en que incorre l'acte recorregut.

3.- De l'escrit anterior se'n donà trasllat a la representació del Govern que el contestà oposant-se a l'estimació del recurs i demanant la confirmació de la sentència en tots els seus termes.

4.- El dia 19 de desembre de 2003 es va celebrar la vista oral i tot seguit van quedar les actuacions vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Dels dos recursos acumulats en la primera instància analitzarem en primer lloc el registrat com AD-0026-1/2002 respecte del qual la sentència del Tribunal de Batlles conté el pronunciament d'incompetència de jurisdicció.

Les actuacions que el C.A.D. porta al coneixement de la jurisdicció administrativa son els acords de dues assemblees extraordinàries de la Federació Andorrana d'Atletisme, de 21 de gener de 2002 pel que es proposen i nomenen càrrecs de la Junta Directiva i de 21 de febrer de 2002 pel que es ratifiquen els membres de la Junta Electoral i es presenta inicialment el Reglament de les eleccions que es presentarà a l'aprovació d'una futura assemblea a celebrar el 25 de març, impugnant també el Reglament i tot el procés electoral.

Abans d'acudir a aquesta jurisdicció, el Club recurrent va interposar recursos davant la junta electoral de la Federació i davant la Comissió Jurídica Esportiva, del Ministeri d'Educació, Joventut i Esports, que no van obtenir cap resposta.

La Federació Andorrana d'Atletisme, constituïda el 10 de novembre de 1986, es regeix pels seus estatuts, de 23 d'abril de 2001, que la configuren com una entitat privada d'interès civil i social, i per la Llei de l'Esport, de 30 de juny de 1998, que en l'article 12.1 atribueix a les federacions esportives exactament la mateixa naturalesa.

Per tant, les discrepàncies sobre els acords que els òrgans interns de la Federació Andorrana d'Atletisme adoptin s'han de solventar, en principi, davant la jurisdicció civil no solament per la naturalesa privada de l'entitat i per tant dels acords que adopta en el marc de les seves atribucions ordinàries de naturalesa privada sinó també per la clàusula de competència que conté l'article 39.4 de la Llei Qualificada de la Justícia, que diu que "Pertanyen a la jurisdicció civil tots els negocis jurídics privats".

El precepte citat es completa dient que "Són amb caràcter general pròpies d'aquesta jurisdicció -la civil- totes les qüestions que no hagin estat expressament atribuïdes a altres jurisdiccions" i l'apartat 3 del mateix article, que és el que indica quines matèries corresponen a la jurisdicció administrativa, no n'enuncia cap de relacionada amb actuacions com les que són objecte del recurs.

És cert que l'article 1 dels Estatuts federatius indiquen que la Federació Andorrana d'Atletisme exerceix per delegació funcions públiques de caràcter administratiu i que actua com agent col·laborador de l'Administració Pública, però

aquestes funcions públiques, que són les que detalla l'article 14 de la Llei de l'Esport, i l'exercici de les quals és revisable davant la Comissió Jurídica Esportiva (article 64.1 de la Llei de l'Esport) res tenen a veure amb les que s'han portat a aquesta jurisdicció per l'entitat recurrent, ja que totes van vinculades al foment de l'activitat esportiva, a les competicions esportives, al compliment de la normativa esportiva i a l'exercici de potestats disciplinàries en matèria esportiva.

El Club recurrent fa valer en el seu recurs que el règim de recursos que estableixen els estatuts federatius en l'article 76 preveu com a darrera instància administrativa la del Ministeri competent en esports, oblidant, però, que això només és en les qüestions en matèria esportiva, que són les que detalla l'article 76 invocat. En la mateixa línia, el règim de recursos davant la Comissió Jurídica Esportiva que preveu l'article 63 de la Llei de l'Esport se circumscriu, segons indica expressament l'apartat 1, a les "qüestions en matèria esportiva", de manera que en aquesta matèria sí que les resolucions de l'òrgan esmentat, que actua per delegació de l'Administració, exhaureixen la via administrativa i queda oberta la via jurisdiccional davant d'aquesta jurisdicció.

D'altra banda, l'apartat 2 de l'article 64 s'addueix en el recurs d'apel·lació com a via d'accés a aquesta jurisdicció en la mesura que atribueix a la Comissió Jurídica Esportiva la competència per resoldre sobre qualsevol altra acció o omissió que, per la seva transcendència dins l'activitat esportiva, estimi oportú tractar d'ofici o a instància del Govern, però es evident que aquesta via d'intervenció no habilita l'accés a aquesta jurisdicció.

Per tot el que s'ha exposat, i d'acord amb els raonaments que conté la sentència d'instància, s'imposa la desestimació del recurs d'apel·lació.

Segon.- El segon recurs és el registrat amb el número AD-0049-2/2002, en relació al qual la sentència conté un pronunciament desestimatori en quan al fons per considerar l'acte recorregut ajustat al Dret.

Es recorre l'Ordre del Ministeri d'Educació, Joventut i Esports, de 2 de maig de 2002 (BOPA, núm. 38, de 15 de maig de 2002) per la qual, compte tinguda la circumstància –com extensament explica el Preàmbul que conté- de que en l'assemblea de 25 de març no es van poder aprovar els comptes corresponents a l'any 2001 i de que el Govern no podia donar per bons els comptes de l'any 2000, així com que encara no s'havia pres possessió dels càrrecs pels membres de la nova junta escollida, i a la vista de l'escrit presentat pel president elegit, que renunciava al càrrec, es disposava el nomenament d'una Junta Gestora provisional.

En la demanda, la part agent reiterava els arguments exposats en la demanda que va iniciar el recurs anteriorment analitzat posant en relleu una sèrie de defectes en les convocatòries de les assemblees de gener i febrer de 2002, i denunciava la manca de competència del Ministeri per resoldre quelcom que, al seu criteri, calia solucionar en l'àmbit de la ròpia Federació.

Enfront del pronunciament de la sentència, que considera perfectament ajustada al Dret la intervenció administrativa atesa la situació de la Federació, que qualifica de caòtica, l'apel·lant es remet en l'escrit d'apel·lació als arguments de la primera instància.

Ben lluny de considerar desajustada al Dret aquesta forma d'intervenció per part del Ministre competent en la forma en què ho va fer, es considera totalment correcta en la mesura que va exercir les funcions de tutela sobre la Federació que li corresponen en el marc dels preceptes exposats en el fonament de Dret anterior, en atenció al que es va considerar interès públic prevalent i necessitat d'una protecció immediata, que no era altre que el de l'esport i dels atletes, de manera que cap dels arguments del demandant és útil per qüestionar la legalitat de l'acte recorregut.

En conseqüència cal desestimar el recurs d'apel·lació també en aquest punt confirmar el pronunciament de la sentència dictada pel Tribunal de Batlles.

Tercer.- No existeixen mèrits per a la imposició especial de l'obligació de pagar les despeses de l'altra part en aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del C.A.D. contra la sentència 2003-60, de 2 de setembre de 2003, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma íntegrament, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.